

Boaz houdt van stilte.
Maar hij houdt niet van stilzitten.

Hij houdt van boeken lezen over indianen en daarna door de duinen rennen als een indiaan.

Of in een hoge boom klimmen en als een indianenverkenners over de buffels uitkijken.

Of 's avonds als het gaat schemeren bij het duinmeer wachten op de wilde pony's.

Maar dat mag mama niet weten. Want zij wil niet dat Boaz in zijn eentje in de duinen speelt. Zeker niet als het donker wordt. Daarom zegt hij altijd dat hij bij zijn vriendje Colin gaat spelen. Dat vindt mama een prettig idee. Ze vindt het heel belangrijk dat Boaz veel vrienden heeft.

Colin bestaat helemaal niet.

Ricardo en Damian ook niet.

Dat wil zeggen: er bestaan heus wel jongens met die namen, maar Boaz kent ze niet.

Mama denkt dat het vrienden zijn. Vrienden van het pleintje.

Maar weet je wat nou zo toevallig is...

Er is een indiaan bij Boaz in de klas gekomen! Een echte!

Die ook van stilte houdt.

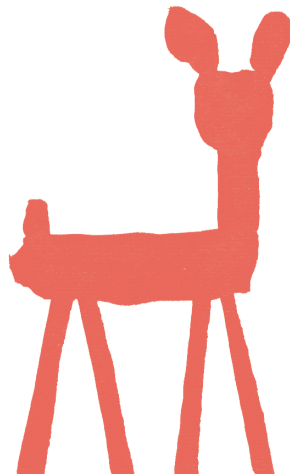
Ze heet Aïsha en ze lijkt op...

Ja, waar lijkt ze op...?

Op een jong hertje. Een heel lief jong hertje met pikzwart haar en de donkerst bruine ogen die je ooit hebt gezien.

En een beetje op oma. Vanbinnen.

Oma zegt ook niet veel. Dat is zo fijn aan oma. Als je haar hand vasthoudt, wordt het helemaal rustig in je hoofd.

2

Indianen zien er niet altijd uit zoals op plaatjes in boeken. Of eigenlijk: *meestal niet*.

Ze dragen gewone kleren zoals jij en ik. Spijkerbroeken, t-shirts, leren jacks enzovoort. Dat vindt Boaz wel jammer, want de traditionele indianenkleding vindt hij veel mooier.

Laatst waren de Sioux indianen nog op het journaal. Ze droegen gewone kleren, maar ze kampeerden met hun tipi's* in de sneeuw. En sommige mannen droegen één veer in hun haar.

Veren zijn voor indianen heel belangrijk. Vooral de veren van roofvogels. Je krijgt er één als je een heldhaftige daad hebt verricht.

Vroeger was een heldhaftige daad: heldenmoed tonen in een gevecht. Dat kwam vaak neer op: een vijand verslaan. Nu zal het wel iets anders zijn. Want de indianen van tegenwoordig hebben niet meer zoveel vijanden. Indianen van nu krijgen een adelaarsveer als ze hun oude moeder in huis nemen, zegt papa. Want daar is ook heldenmoed voor nodig.

* Een *tipi* is een indianentent.

Aïsha is ook zonder indianentooi verschrikkelijk mooi.

Dat rijmt.

Aïsha is ook

zonder indianentooi

verschrikkelijk

mooi

Dat komt door die donkerbruine ogen waarmee ze een beetje droevig kijkt.

Ze kwam zomaar ineens de klas in wandelen.

Nou ja, zomaar ineens, dat zal wel niet, want juf Annet zei: ‘Zo jongens en meisjes, hier is ze dan eindelijk: onze Aïsha.’

Dus dat betekent dat de juf al eerder had verteld dat Aïsha eraan zat te komen.

Maar dat had Boaz gemist.

Ze keek echt droevig, Aïsha, toen ze vorige week dinsdag voor het eerst de klas binnenstapte.

Droevig. En een beetje bang.

Juf Annet zei dat ze maar naast Boaz moest gaan zitten. ‘Want Boaz is een heel aardige jongen, die jou vast wel een beetje wil helpen.’

Dat had de juf goed gezien.

Boaz wilde dat heel graag.

Aïsha had geluk, want op dinsdagmiddag heeft de klas van Boaz handvaardigheid.

En handvaardigheid bij juf Annet is het leukste wat er bestaat. Vaak leest zij een verhaal voor ‘ter inspiratie’ en dan mag je al tijdens dat verhaal beginnen aan je handvaardigheid.

Hoeft niet.

Je mag ook eerst het hele verhaal af luisteren.

Het verhaal dat juf Annet deze keer voorlas, ging over een hondje dat uit het asiel ontsnapte om zijn baasje te zoeken. Dat baasje was een oude man, die erg ziek was en eigenlijk niet meer voor het hondje kon zorgen. Daarom had hij het naar het asiel gebracht.

Nou, prettig verhaal, denk je misschien. Maar het was in elk geval zeer *inspirerend*. Dat betekent dat je zin krijgt om iets te maken.

Zodra het huilende hondje uit het asiel was ontsnapt, ging Boaz aan de slag. Hij begon met het tekenen van een totempaal.

Zo werkt Boaz het liefst. Tijdens het voorlezen, tekent hij zijn idee, en daarna gaat hij er een handvaardigheid van maken. Met

papier-maché of met klei, of met figuurzagen. Dat mag je zelf weten van juf Annet.

Aïsha zat heel stil naar het verhaal te luisteren. Ze keek af en toe opzij naar wat Boaz aan het maken was. Meestal houdt Boaz niet zo van afkijkers. Bij een reken- of een taaltoets kan het hem niet schelen, maar hij heeft er een hekel aan als kinderen zijn tekeningen of zijn knutsels na-apen.

Dat Aïsha naar zijn tekening zat te kijken, vond hij eigenlijk wel leuk. Ze keek heel geïnteresseerd.

Alsof ze precies begreep wat Boaz met zijn tekening vertelde.

Kijk, Aïsha. Dit is een totempaal. En net als indianen die totempalen maken, ga ik op mijn totempaal ook allerlei verhalen uitbeelden.

Na een tijdje pakte Aïsha ook een tekenblaadje en ze begon aan een prachtige tekening van een indianenmeisje.

Aïsha kan dus héél goed tekenen. Maar echt.

Het indianenmeisje op haar tekening droeg traditionele Sioux-kleren, zoals de meisjes in oma's film. Een jurkje van buffelhuid en

Er bestaan meer dan 500 verschillende indianenstammen in Noord-Amerika.

De Sioux-indianen zijn de indianen waar Boaz het meest over weet. En het meest van houdt.

Dat komt door oma's film. Je schrijft *Sioux* maar je spreekt het uit als *Soe*.

En het gekke is dat die naam niet door de Sioux zelf is bedacht.

Een buurvolk van de Sioux bedacht een naam voor hen: *Naadoweisiwag*. Dat betekent: *zij die een andere taal spreken*.

De Fransen en Engelsen konden *Naadoweisiwag* niet uitspreken en die maakten er Sioux van.

Niet dat dat erg op elkaar lijkt, en Boaz snapt er ook niks van, maar toch is het zo.

De Sioux kun je weer onderverdelen in drie volken: Dakota, Lakota en Nakota.

mocassins, van die mooie indianenschoenen van bizonleer, versierd met kralen en stekels van stekelvarkens. En veren in haar haar.

Aïsha vertelde ook iets met haar tekening.

Maar wat?

Waarschijnlijk tekende Aïsha zichzelf. Of haar kleine zusje. Want hoe kun je anders zó precies een indianenmeisje tekenen?

Boaz vergat bijna zijn eigen totempaal. Hij ging steeds dichterbij Aïsha zitten om maar niks te hoeven missen van haar prachtige tekening.

Er kwam een tipi bij. En een paard.

Alleen het hondje uit het verhaal van juf Annet ontbrak nog.

Toen ze opkeek om een kleurpotlood te pakken en daarbij bijna haar hoofd stootte tegen dat van Boaz, lachte ze.

Boaz werd er een beetje verlegen van. Hij wist niet zo goed wat hij moest zeggen.

Hij wees naar het meisje op de tekening en daarna op Aïsha en vroeg:

‘Jij?’

En Aïsha lachte weer.

En ze knikte.

Dus toen wist Boaz het zeker.

Aïsha is een indiaan.

(Waarschijnlijk een Sioux.)

Thuis aan tafel vertelde Boaz honderduit over de indiaan die bij hem in de klas was gekomen.

Papa zei: ‘Nou Bo, dat is boffen.’

‘Het is wel iets meer dan boffen, hoor pap,’ zei Boaz. ‘Het is v e r s c h r i k k e l i j k bijzonder.’

Maar papa hoorde hem al niet meer want hij werd gebeld door De Zaak. (Zo heet papa’s werk.)

Mama zei om hem te troosten dat ze het zeer bijzonder vond van de indiaan. En ze was benieuwd ‘welk soort indiaan het betrof’. Alsof mama verstand heeft van de verschillende indianenvolkeren.

‘Uit welke streek komt ze?’ wilde mama weten.

‘Ja, nou, dat heb ik even gemist,’ zei Boaz. ‘Maar ik denk dat de juf dat wel weet.’

‘Hoe weet je dan dat ze een indiaan is?’ vroeg mama.

Moeders zijn meestal heel lief maar ze snappen niks.

Dat zie je toch!?

Of iemand een indiaan is???

Aisha lijkt bijvoorbeeld heel erg op *Schoppende Vogel* uit de film

Dances with Wolves.

Maar dat is niet zo verstandig om tegen mama te zeggen, want *Dances with Wolves* is geen kinderfilm. En dat Boaz weet hoe de hoofdpersonen uit die film eruitzien, en dat hij zelfs wel eens een paar stukjes uit die film heeft gezien, komt door oma.

Oma houdt net zoveel van indianen als Boaz.

‘Ik weet het door haar tekening.’

Om het nog ingewikkelder te maken: De term ‘indiaan’ is eigenlijk een vergissing.

Toen Columbus Amerika ‘ontdekte’ in 1492, dacht hij dat hij in Indië* was beland en daarom noemde hij de bewoners *indios* (dat is Spaans voor ‘indianen’).

Dus ook weer een naam bedacht door anderen! In dit geval door een ontdekkingsreiziger die zelf uit Europa kwam.

De indianen van tegenwoordig noemen zichzelf: *Native Americans* of *American Indians*.

* Met ‘Indië’ werd in de tijd van Columbus het gedeelte bedoeld dat nu Zuid-Azië en Zuidoost-Azië wordt genoemd.